

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2459/2558

บริษัทสินสหกิจพัฒนา จำกัด ลูกหนี้ผู้ร้องขอ นายพิเศษ โคมกระจำง กับพวก เจ้าหนี้

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแล้วต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่งตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และในกรณีที่มีมติยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้จะให้ความยินยอม และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย อันเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบด้วยแผน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจโดยใช้อำนาจตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมถึงการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้เสี่ยงข้างน้อยด้วย และเพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการเกิดประโยชน์สูงสุดแก่บรรดาเจ้าหนี้ทุกรายอย่างเป็นธรรม ศาลจึงมีอำนาจในการตรวจสอบถึงเนื้อหาของแผน ตลอดจนความสุจริตในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการด้วย เมื่อลูกหนี้ผู้ทำแผนทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งถึงที่สุดให้ยกคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ลูกหนี้จึงไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในอันที่จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้กลับจัดทำแผนโดยกำหนดให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายดังกล่าวเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 อันเป็นการขัดแย้งกับคำสั่งซึ่งถึงที่สุดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ส่งผลให้ลูกหนี้มีภาระผูกพันตามแผนที่จะต้องชำระหนี้เพิ่มขึ้นเป็นเงิน เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 ซึ่งเป็นกรรมการของลูกหนี้และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้ที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับลูกหนี้อย่างใกล้ชิด เป็นการขัดต่อ พ.ร.บ.ล้มละลาย ฯ มาตรา 90/32 โดยชัดแจ้ง ทั้งมิใช่การจัดทำแผนที่รับรองสิทธิของเจ้าหนี้ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/60 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/61 (1) พฤติการณ์ในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ส่อไปในทางไม่สุจริต เมื่อลูกหนี้จัดทำและเสนอแผนโดยไม่สุจริต แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และตั้งลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2551 ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่าเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนและแผนที่มีการแก้ไข ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/46 (2) และมาตรา 90/48 ขอให้ศาลนัดพิจารณาแผนซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ส่งแจ้งความเรื่องวันนัดพิจารณาแผนให้ผู้ทำแผน ลูกหนี้ และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันตามมาตรา 90/56 แล้ว เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ยื่นข้อ

คัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการ ขอให้คำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผนและให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของ
ลูกหนี้ (ที่ถูก ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำชี้แจงว่า ตาม
แผนฟื้นฟูกิจการแบ่งเจ้าหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ เจ้าหนี้มีประกันที่มีจำนวนหนี้ที่มีประกัน
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ได้ แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้
กลุ่มนี้ในอัตราร้อยละ 88.96 ชำระโดยวิธีการโอนทรัพย์สินและชำระด้วยเงินสด กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหนี้
ไม่มีประกัน แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้ด้วยเงินสดในอัตราร้อยละ 13 และกลุ่มที่ 3 คือ
เจ้าหนี้เงินกู้กรรมการบริษัทลูกหนี้ ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ยกค่าขอรับชำระหนี้ของ
เจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 ทุกราชแล้ว ลูกหนี้จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 อีก แผนฟื้นฟู
กิจการได้กำหนดอัตรา วิธีการ และระยะเวลาในการชำระหนี้แตกต่างกันตามกลุ่มของเจ้าหนี้ ชอบ
ด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/42 ตริ และมาตรา 90/42 ทวิ (3) แล้ว แต่
แผนฟื้นฟูกิจการไม่มีรายละเอียด วิธีการ ชื่อผู้ประเมินราคา และเวลาเกี่ยวกับการประเมินราคา
ทรัพย์สินของลูกหนี้ และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราที่ได้รับชำระหนี้ในกรณีที่มีการฟื้นฟูกิจการกับ
กรณีลูกหนี้ล้มละลาย ผู้ทำแผนได้นำสินทรัพย์ คือ ที่ดินซึ่งมีมูลค่าตามราคาที่ดินโอนชำระหนี้ตาม
แผนรวมเป็นเงิน 197,701,270.13 บาท ซึ่งเมื่อนำมาแบ่งชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ในกรณีล้มละลาย
จะทำให้เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่ได้รับชำระหนี้ ผู้ทำแผนยื่นคำชี้แจงว่า ขอให้
คำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางพิพากษาว่า แผนมีรายการครบถ้วนตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนไม่ขัดต่อ
มาตรา 90/42 ตริ และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่า
กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน
ได้ตาม มาตรา 90/58 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (3) จึงมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 อุทธรณ์โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา
ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า
ลูกหนี้มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจรับสร้างบ้านจัดสรรและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเริ่ม
ดำเนินการมาตั้งแต่เมื่อปี 2535 ลูกหนี้มีนายชัยยุทธ นายจิรเกียรติ และนายไพบุลย์
เป็นกรรมการ โดยกรรมการสองคนลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตราสำคัญของลูกหนี้แล้วมีผล
ผูกพันลูกหนี้ได้ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2551 ลูกหนี้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และ
ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2551 ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และตั้งลูกหนี้เป็น
ผู้ทำแผน แผนฟื้นฟูกิจการได้จัดเจ้าหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ เจ้าหนี้มีประกันที่มีจำนวนหนี้
มีประกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ได้ซึ่งได้แก่ ธนาคารสินเอเซีย
จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายที่ 2 มีจำนวนหนี้ต้นเงิน 223,609,291.61 บาท ดอกเบี้ย
498,941,940.38 บาท รวม 722,551,231.99 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1
เป็นเงิน 197,701,270.23 บาท ชำระโดยการโอนทรัพย์สินจำนวนที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างรวม 90
แปลง ในโครงการบ้านศรีบุญ ปันเกล้า ตั้งอยู่ที่ถนนตลิ่งชัน-สุพรรณบุรี ตำบลบางแม่นาง อำเภอบาง
ใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่ดินโฉนดเลขที่ 28674 ตำบลเสาธงหิน (บางกระบือ) อำเภอบางบัวทอง
จังหวัดนนทบุรี ในราคา 197,361,270.23 บาท และ 340,000 บาท ตามลำดับ และทรัพย์สินที่ปลอด
ภาระจำนองอีก 3 แปลง รวมทั้งสิ้น 94 แปลง ติใช้หนี้ตามราคาทรัพย์สินที่ระบุในแผน กลุ่มที่ 2 คือ
เจ้าหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายอสังหาริมทรัพย์และสัญญารับจ้างก่อสร้างบ้าน ซึ่งได้แก่ เจ้าหนี้ราย
ที่ 1 นายนิพนธ์ เจ้าหนี้รายที่ 3 นายจักรรินทร์ เจ้าหนี้รายที่ 4 และนางวรรณดี เจ้าหนี้รายที่ 5 มี

จำนวนหนี้ต้นเงิน 8,021,363 บาท ดอกเบี้ย 3,703,022.48 บาท รวม 11,724,385.48 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้ด้วยเงินสดรวม 802,136.30 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 13 ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และกลุ่มที่ 3 คือ เจ้าหนี้เงินกู้กรรมการบริษัทลูกหนี้ ซึ่งได้แก่ กรรมการลูกหนี้ (นายชัยยุทธ นายจิรเกียรติ และนายไพบูลย์) นายวิเชียร ร้อยตำรวจตรีเกรียงชัย นายสมศักดิ์ และนายปรีดา เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 มีจำนวนหนี้รวม 197,360,000 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้เต็มจำนวนรวม 197,360,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 ชำระโดยวิธีการแปลงหนี้เป็นทุนตามวิธีการและขั้นตอนในการปรับโครงสร้างทุนที่ระบุไว้ในแผน เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/44 คงมีเฉพาะเจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 จำนวน 1 ราย และเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 รวม 4 ราย มาประชุม รวมทั้งสิ้น 5 ราย เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ซึ่งเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 ลงมติไม่ยอมรับแผน ส่วนเจ้าหนี้อื่นนอกจากนี้อีก 3 รายลงมติยอมรับแผน จึงเป็นกรณีที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนและแผนที่มีการแก้ไข ตามมาตรา 90/46 (2) และมาตรา 90/48 ส่วนเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 ไม่มาร่วมประชุม ตามสำเนารายงานการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฉบับลงวันที่ 8 เมษายน 2552 สารบาญอันดับ 35/5 ในสำนวน ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 มีว่าแผนฟื้นฟูกิจการได้จัดทำและเสนอโดยสุจริตหรือไม่ เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 อุทธรณ์ในทำนองเดียวกันว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ทำแผนเองจัดทำแผนโดยไม่สุจริต เนื่องจากลูกหนี้ทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีคำสั่งอันถึงที่สุดให้ยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้ยังจัดทำแผนโดยให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 แผนฟื้นฟูกิจการจึงมิชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า อุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ในข้อนี้ เป็นเรื่องเดียวกับที่เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 เคยยื่นข้อคัดค้านไว้ตั้งแต่ในชั้นพิจารณาเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ แต่ศาลล้มละลายกลางมิได้วินิจฉัยปัญหาข้อนี้ไว้ ทั้งที่เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดี ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยอีก เห็นว่า การที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติพิเศษยอมรับแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และในกรณีที่มติดียอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้จะให้ความยินยอม และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย อันเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบด้วยแผน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจโดยใช้อำนาจตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย นอกจากนั้นบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้เสี่ยงข้างน้อย และเพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บรรดาเจ้าหนี้ของลูกหนี้ทุกรายอย่างเป็นธรรม ศาลจึงมีอำนาจในการตรวจสอบถึงเนื้อหาของแผน ตลอดจนความสุจริตใน

การจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการด้วย ดังนั้น การที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ก็ต่อเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีลักษณะครบถ้วนตามมาตรา 90/58 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (3) จึงเป็นเพียงมาตรฐานขั้นต่ำที่ศาลใช้ดุลพินิจที่จะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเท่านั้น คดีนี้เมื่อ ลูกหนี้ผู้ทำแผนทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งถึงที่สุดให้ยกคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ดังนั้น ลูกหนี้จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 อีก และไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในอันที่จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้กลับจัดทำแผนโดยกำหนดให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายดังกล่าวเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 เป็นเงินจำนวนมากถึง 197,360,000 บาท ทั้งๆ ที่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ 3 นี้ เป็นกรรมการของลูกหนี้ และเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้ จากพฤติการณ์ของลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ทำแผนเอง แต่จัดทำแผนขัดแย้งกับคำสั่งอันถึงที่สุดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งส่งผลทำให้ลูกหนี้มีภาระผูกพันตามแผนที่จะต้องชำระหนี้เพิ่มขึ้นเป็นเงิน 197,360,000 บาท ทั้งที่ลูกหนี้ไม่มีความรับผิดชอบที่จะชำระเงินจำนวนดังกล่าวตามกฎหมายแล้ว เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 ซึ่งเป็นกรรมการของลูกหนี้และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้ที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับลูกหนี้อย่างใกล้ชิด อันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/32 โดยชัดแจ้ง ทั้งมิใช่การจัดทำแผนที่รับรองสิทธิของเจ้าหนี้ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/60 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/61 (1) พฤติการณ์ในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ส่อไปในทางไม่สุจริต จากเหตุผลดังที่วินิจฉัยในข้างต้นแล้ว เมื่อลูกหนี้จัดทำและเสนอแผนโดยไม่สุจริต แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์ข้ออื่นไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษากลับว่า มีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/58 วรรคสาม ประกอบมาตรา 90/48 วรรคสี่ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชัยยุทธ ศรีจันทร์ · ทศนีย์ จันสัจญัย ธรรมเกณฑ์ · ปิยกุล บุญเพิ่ม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2459/2558>